

عنوان مقاله:

پلاستیک های زیست تخریب پذیر (تجزیه پذیر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی ایده های نوین در کشاورزی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سلیمان قربان زاده - کارشناس ارشد آلودگی محیط زیست

خلاصه مقاله:

یکی از مواد مصنوعی که تولید آن در انواع و کاربردهای مختلف روز به روز در حال افزایش است، پلاستیک و ترکیبات پلاستیکی است. گرچه بسته بندی پلاستیکی با قیمت نازل امکان حفاظت از محصولات مختلف خصوصاً مواد غذایی را فراهم می کند ولی متأسفانه معضل بزرگ زیست محیطی حاصل از آن گریبان گیر بشریت شده است. اکثر پلاستیک های معمول در بازار از فرآورده های نفتی و زغال سنگ تولید شده و غیرقابل بازگشت به محیط هستند و تجزیه آنها چند صدسال طول می کشد. برای رفع این مشکل، تولید پلاستیک های زیست تخریب پذیر از منابع تجدید شونده مثل زیرسازواره ها و گیاهان می باشند. تولید پلاستیک های خوراکی که هم اکنون دنیا به سمت تولید و استفاده از پلاستیک های زیست تخریب پذیر و خوراکی پیش می رود بسیار ضروری است. بنابراین واژه زیست تخریب پذیر (BIODEGRADABLE) به معنی موادی است که به سادگی توسط موجودات زنده به زیر واحدهای سازنده ی خود تجزیه شده و بنابراین در محیط باقی نماند. پلاستیک ها، پلیمرهایی هستند که از سنتز مواد اولیه به نام مونومر تهیه می شوند. مونومرها مواد سمی و برای سلامت انسان مضر هستند. در حالی که پلیمرها خنثی هستند و خطری برای سلامتی انسان ندارند، اما اشکال کار اینجاست که معمولاً در فرایند تهیه پلیمر مقداری مونومر باقی می ماند. استفاده از ظروف پلی استایرن برای مواد غذایی گرم و داغ از نظر بهداشتی به هیچ عنوان مناسب نیست. چون ظروف پلی استایرنی فوم و غیرفوم همیشه مقداری استایرن آزاد در ترکیبات پلیمری خود دارند که فوق العاده سرطان زاست. زمانی که ظروف پلی استایرن با مواد غذایی گرم و داغ و به ویژه چرب تماس پیدا می کنند، استایرن آزاد آن وارد ماده غذایی می شود و افرادی که به طور مستمر از غذاهای درون این ظروف استفاده می کنند، دچار بیماری های خطرناکی از جمله سرطان می شوند.

کلمات کلیدی:

پلاستیک، زیست تخریب پذیر، پلیمرهای زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/527530>

